

Titel: Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.

Citation: "Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3*, J.R. Thiele, 1772, s. 115. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_003-shoot-w2_003_011_p115_bZONE1215733/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Efterat Provsten havde bedet med ham, bad han om Tilladelse selv at bede, og til Hr. Hees store Forundring og Glæde, ret veltalende af Bønnens Aand, uden forsængelig Prøndelse af Ord, med Salsvelse af Naadens Aand, igiennemgif Guds utallige Belgierninger i hans Opdragelse i Gudsfrøgt, saa mange Advarslar af Guds tugtende Naade, saa mange Besskiernelssers og Forsyns Prøvet, samt tilsidst Guds faderlige Hierte, i at søge og gribe ham, m. m. Endelig talkede han Gud for den Lærere, han i hans Fængsel havde sendt ham, med saadanne Udtryk, som Hr. Hees Modestie forbyder ham at anføre. Derpaa løste han Fader vor, og fastede sin Tanke til hvert Ord i Bønnen, til han kom til den an' en Bøn, Tilkomme dit Rige, lagde han til: jo nu kommer det snart! da han naaede den femte, forlad os vor Skyld, sagde han: Ja du veed min Gud og Frelser, du som kiender mit og alle Menneskers Hierte, hvor aldeles frie mit Hierte er ved din Naade, for al Had og Brede, til hven det og maatte være, men at jeg under og ville alle Vel, baa- de timmelig og evig. Derpaa blev han løst udaf Lænkerne, som var fastet i Muren, og klædde sig i de Klæder han vilde have paa den Dag, lod sig give en Kop Caffé og spisede lidt af en Kringel. Kort derefter aabnedes Døren, og en Officier kom ind og bad Provsten kiære forand han befalede ham den almægtige Gud. Det øvrige paa Echafautet, hvor han udviste en sand Frimodighed og retskaffen Modfærdighed, villevi ei anføre, da det før saa tit er bekientgiort.